UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutio lutheriana super propositione deci[m]a tertia: de potestate pape

Luther, Martin

Lipsiæ, 1519

VD16 L 5781

Propositio Lvtheriana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32449

Visual Library

Gloria in excelſis deo.

PROPOSITIO ECCIANA.

RHomanam eccleſiam non fuiſſe ſuperiorem aliis eccleſiis ante tẽpora Syluestri, negamus. Sed eum, qui ſedem beatiſſimi Petri habuit & fidem, ſucceſſorem Petri & vicariũ Christi generalem, ſemper agnouimus.

PROPOSITIO LVTHERIANA.

RHomanam eccleſiam aliis eccleſiis fuiſſe ſuperiorem, probatur ex frigidiſſimis decretis Rhomanorum pontificum. contra quæ ſunt, textus diuinæ ſcripturæ, hiſtoriæ approbatæ mille centumq; annorum, & decretum Concilii Niceni, omniũ ſacratiſſimi.

De re fere cõuenit, non de cauſſis & origine rei.

Lu, non negat rho, p, eſſe, fuiſſe, fore primũ, cõtra veteli Ruffini īuidioſam delationem.

De diuis rebus, licet in vtranq; partem diſputes, nõ de priatu rho, põtificis.

PRIMVM vides, lector, de re ipſa nos non admodũ diſſentire, ſed de cauſſis & origine rei. nam, nec ego nego Rho, põtificem, eſſe, fuiſſe, fore primũ, nec de hoc diſputo, nec hoc quæritur: ſed, an ꝓbationes valeant, quibus id aſſeritur. Mihi ſane: q̃d fateor: maxime oĩm diſplicet, q̃d in eccleſia aliquid aſſertum, ſtudio adulationis vel mendaciis ꝓbatur. quibus eccleſiam & fidem noſtram aduerſariis ludibrio exponamus. Non eget eccleſia Chriſti noſtris mendaciis. Super fidei petram ſtabilitur, Non abhorret diſcuti & inquiri. Inde factum eſt, vt Rho, põtificum adulatores in hoc primatu, iam diu ſuſpitionem tyrannidis paſſi ſint. dum velut malæ fidei poſſeſſores, nõ permiſerunt huius rei veritatem libere inquirere & diſputare. q̃d tamẽ in omnibus etiam diuinis rebus (modo primatum hunc nõ tangerẽt) libentiſſime permiſerunt.

OMITTO itaq; Eccianam propoſitionem. Primum, q̃d eam, vt inſidioſe & ſubdole poſitam, mihi non capere videor. nam ſine vlla cauſſa, hanc in publico mihi inuidiam mouit. cum hanc materiam in nullo meorum dictorum, tractarim, ſed ADVLATOR ſua quæſi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

uit, etiā cum fratris ſui pernicie. DEINDE, q̃d homo ſuauis, vicarium Chriſti & Petri ſucceſſorem nō aſſerit, niſi & fidem habeat. In quo, aut inſanit, aut multos pōtifices rhomanos negat vicarios Chriſti fuiſſe, & fore poſſe. vt quos fidem habuiſſe neſciamus. atq; : q̃d omniū intolerabiliſſimū eſt rho, pōtificibus: ſanctitate & pietate neceſſariis eos onerat, cum apud nos ratus ſit, etiā eius vicariatus & pōtificatus, qui ſine fide & ſanctitate ſit.

Eccius rho, pon, onerat Luther⁹ exonerat.

SED age, lubricam hanc anguillam differam, & DVO in mea ꝓpoſitione faciam. PRIMO, adducam firmamenta, quibus primatus iſte ſtabiliri fideliter poſſe, mihi videatur. ita, vt per ipſa, etiā hæreticis & ſchiſmaticis efficaciter reſiſti poſſit. DEINDE oſtendam, q̃d nihil faciant decreta & probationes, quibus hucuſq; nixi fuerūt, qui eundem primatum ſtatuerunt.

DE PRIORE PRIVS.

PRIMVM, quod me mouet rho, pōtificem eſſe aliis omnibus : q̃s ſaltē nouerimus ſe pōtifices gerere: ſuperiorē, eſt ipſa volūtas dei, quā in ipſo facto videmus. Neq; em̄ ſine voluntate dei, in hanc monarchiā vnq̄ venire potuiſſet rho, pōtifex. At volūtas dei, q̃quo mō nota fuerit, cū reuerētia ſuſcipienda eſt. Ideoq; , nō licet temere rho, pōtifici in ſuo primatu reſiſtere. Hæc aūt ratio tanta eſt, vt ſi etiam nulla ſcriptura, nulla alia cauſſa eſſet, hæc tn̄ ſatis eſſet ad cōpeſcendā temeritatem reſiſtentiū, & hac ſola ratione glorioſiſſimus martyr Cyprianus, per multas epiſtolas cōfidentiſſime gloriatur, cōtra oēs Eporū quorūcunq; aduerſarios, ſicut. iij. R e. legimus, Q d' decē tribus Iſrael diſceſſerunt a Roboam filio Salomonis, & tn̄ quia volūtate dei, ſine autoritate factū eſt, ratum apud deum fuit.

Aſſerit rho, pō, ſummū eſſe, ſex rationibus. Prima

NAM, & apud theologos omnes, volūtas ſigni, quā vocant operationē dei, nō minus quā alia ſigna voluntatis dei, vt præcepta, ꝓhibita &c. metuēda eſt. IDEO nō video, quō ſint excuſati a ſchiſmatis reatu, qui huic voluntati cōtrauenientes, ſeſe a rho, pōtificis autoritate ſubtrahunt. Ecce, hæc eſt vna prima mihi inſuperabilis ratio, quæ me ſubijcit rho, pōtifici, & primatū eius confiteri cogit.

Volūtas ſigni metuēda.

SECVNDA, ſi iuxta p̄ceptū Chriſti, cedere aduerſario iubemur, & qui angariarit nos mille paſſus, eundū eſt cū eo & aliis duob⁹ millib⁹, quāto magis, ſi rho pōtifex exegerit in ſuo principatu, cedēdū, ſiue id iuſte, ſiue iniuſte egerit. Nā, incōparabiliter minor res eſt, principatus iſte, quā vt vnitas & charitas & humilitas ꝓpter ipſam per nos diſſoluatur. Ideo nō dubito peccare eos, qui in diſſenſionē ſeſe tradunt, & ſpūs æternā vnitatē, ꝓpter hanc tēporalē, terrenā excellētiā fugiendā, diſſoluūt. ferenda em̄ ſunt oīa, quæ peccata non ſunt.

Secunda.

Qui ſe vnitati ſpūs ſubtrahunt, peccant.

TERTIA, q̃d ſi ꝓpter pctā nr̄a, nos deus voluerit p̄mere multis principib⁹, ſicut in ꝓuerbiis dicit Salomō, Nūquid reſiſtendū eſt flagello dei? ꝓpter pctā (inquit) populi, multi principes eius. Proinde, q̄n nr̄m nō eſt diffinire, irata ne an ꝓpitia voluntate, deus nobis q̄ſcūq; principes dederit, hoc noſtrū eſt, volūtatē eius pio ſimpliciq; timore ſuſcipere. Quo mō, etiā ſi ſub turca nos eſſe vellet, Turcæ ſubeſſe libentes deberemus.

Tertia.

Conſiliū dei nō definiēdū